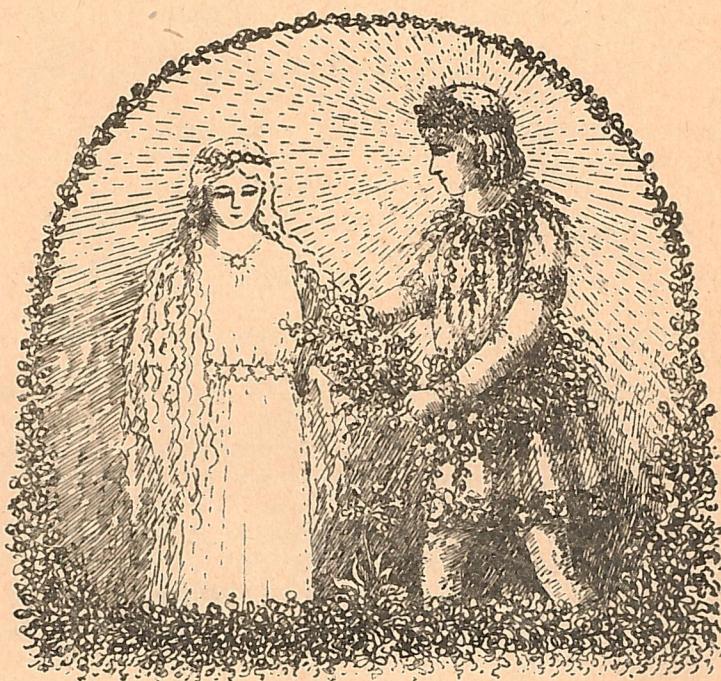

му бяха сини и добродушни, косите — руси, а гласа му — особено приятен. Той не беше облечен разкошно. На главата си имаше корона от кокичета и теменужки, в ръката си дръжеше разцъвтяло черешово клонче и беше припасан с пояс от зелени листа.

Той отиде при цар Мраз и му каза:

„Царю, аз съм княз Светланко, искам да се оженя за княгиня Снежинка“.

Цар Мраз не го хареса, защото беше просто облечен. Той му отговори:

„Опитай се. Ако тя забрави танцуването, като те види, можеш да я вземеш; ако ли не, ела виж, какво те чака“.

И той заведе князят и му показва мрачната стая, в която бяха затворени пленените князе.

Княз Светланко не се уплаши. С усмивка на лице той се запъти към Снежинка. Щом тя го видя, той много ѝ се хареса, че не може да дума да продума. Тя забрави танца си, опря глава на рамото му и каза:

„Ах, мили Светланко, вземи ме със себе си в хубавия, просторен слънчов свят!“

И двама се явиха при цар Мраз. И каза Светланко:

„Царю, аз се харесах толкова много на Снежинка, че тя забрави да танцува. Изпълни обещанието си.“